

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Der har ikke været tvivl om, at man skulle rejse denne sag, og det er altså sket på et meget tidlige tidspunkt.

Så spørger fru Rosenkrantz-Theil: Jamen hvorfor laver vi så lovgivning nu, hvorfor kommer ministeren med et lovforslag nu? Er det, fordi han er i tvivl? Nej. Huset og embedsmændene er, også efter at have drøftet det løbende forskellige gange, nået til den erkendelse, at der ingen diskussion er. Det er ikke lovligt, og det er det, som sagen kører på, og det er det, den hele tiden har kørt på lige fra starten.

Men i vinterferien opstod der jo en hel del diskussion i pressen, og der blev skabt en usikkerhed. Så for at mane den usikkerhed helt i jorden kom vi altså med et lovforslag.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det vil altså sige, at vi har at gøre med en sag, hvor ministeriet ikke har været det fjerneste i tvivl om, at det her var på kanten af lovgivningen. Derfor har man anlagt en sag. Pressen er så af en anden opfattelse end ministeren, hvorefter ministeren laver lovgivning. Det synes jeg virkelig er en interessant måde at føre politik på. Det håber jeg ikke giver præcedens.

Jeg vil så spørge ministeren, om ministeren har tænkt sig at anke sagen, hvis man ender med ikke at vinde den i Landsskatteretten. Har ministeren så tænkt sig at anke den her sag?

Så skal jeg spørge i tillæg til det, om det er sådan, at ministeren i fremtiden vil lade sine afgørelser omstøde af pressen, og om ministeren kan løfte sløret for, i hvilke tilfælde ministeren vil lade pressen diktere, om man skal køre sager, eller om man skal lave lovgivning.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

At begynde at foregribe en dom tror jeg nok vil være at gå lidt vidt. Vi føler os overbevist om, at vi vinder den her sag. Det gør huset, det gør ministeriet, og jeg tror på, at mine rådgivere har ret, når de siger: Jamen vi har en god sag.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Jeg sidder og undrer mig over, hvorfor ministeren i sin besvarelse bevæger sig meget langt væk fra det, han selv har afleveret som sin egen fremstilling til Folketinget, som det fremgår af bilag

286 i Folketingets Skatteudvalgs almindelige del.

Men så vil jeg godt holde fast i det første spørgsmål, hr. Jens Peter Vernersen stillede, for man kan ikke få andet indtryk, når man læser ministerens redegørelse, end at departementet har været tilbage og spørge ministeren, om der skulle fremsættes lovforslag, inden de så holder næste møde. Man kan ikke få andet indtryk af at læse det her. Det står ikke direkte, men når man skal undersøge, om der skal fremsættes lovgivning osv., må det jo kun være ministeren, der kan tage stilling.

Derfor vil jeg da godt spørge ministeren, om han kan bekræfte, at han tilbage i sommeren 2002 tog stilling til, at der ikke skulle fremsættes noget lovforslag på det her område.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er: Det notat, som man byggede sine dispositioner på, kan vi få lov til at få det, så vi har mulighed for at vurdere, hvad det var for et grundlag, man havde for at sige, at man ikke ville fremkomme med lovgivning?

Kl. 14.00

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan henvise i et og alt til den redegørelse og de besvarelser, jeg allerede har givet Folketinget og Folketingets udvalg. Deraf fremgår besvarelsen af de spørgsmål og af den uklarhed, som hr. Ole Stavad mener der måtte være.

Jeg beklager meget, jeg hørte ikke den sidste del af spørgsmålet. Er det muligt at få det gentaget?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Stavad, sidste spørgsmål.

Ole Stavad (S):

Så vil jeg holde mig til to meget, meget korte og meget præcise spørgsmål.

Blev skatteministeren orienteret om, tog skatteministeren stilling i sommeren 2002 til, at der ikke skulle fremsættes lovforslag? Jeg kan ikke få andet indtryk ved at læse det her notat, end at den, der tager stilling til, om der skal fremsættes lovforslag, og det er det, man tager stilling til her, må have været skatteministeren. Jeg går ud fra, at det ikke er departementembedsmænd.

Det andet spørgsmål: Vil skatteministeren skænke os andre mulighed for at vurdere, hvad det var for et grundlag, man diskuterede en eventuel fremsættelse af lovforslag på i sommeren 2002 ved, at vi får det notat, som var det